

Sygn. akt V CSK 152/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku "G." Spółki

Akcyjnej w W.

przy uczestnictwie Z. P. , Ż. R. i P.

Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

o zasiedzenie służebności gruntowej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania Ż. R.

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 12 listopada 2015 r., sygn. akt III Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

zasądza od uczestniczki Ż. R. na rzecz

wnioskodawcy kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem

zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w D. z dnia 30 grudnia 2013 r. w ten sposób, że stwierdził nabycie przez zasiedzenie przez wnioskodawcę G. S.A. w W. Oddział w Ś. służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu wykonywanej na nieruchomościach położonych w D. składających się z działek bliżej opisanych w postanowieniu.

W skardze kasacyjnej od tego postanowienia uczestniczka postępowania Ż.R. uzasadniała wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego też uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.).

Przesłanka określona w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi w przypadku potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądowym.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania w odnośnym zakresie nie zawiera argumentacji przekonującej o uzasadnionej powołanymi względami potrzebie dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni art. 348 k.c. Na tle dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego (zob. w szczególności powołane w zaskarżonym postanowieniu wyrok z dnia 3 stycznia 1969 r., III CRN

271/68, OSNCP 1969, nr 10, poz. 177 i postanowienie z dnia 15 stycznia 2015 r., V CSK 26/14, nie publ.) przepis ten w kontekście przeniesienia posiadania służebności przesyłu na rzecz następców prawnych przedsiębiorców przesyłowych nie budzi podnoszonych wątpliwości, ani też nie wywołuje rozbieżności w judykaturze, których skarżąca nie wskazuje.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Argumentacja uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania z uwagi na tę przesłankę, oparta na krytyce oceny dowodów dokonanej przez Sąd Okręgowy nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.